

підставу для виплати премії. Розмір премії залежить від показників преміювання, їхнього рівня, динаміки і т.д.

Проведений аналіз декількох підприємств Харкова показав, що заробітна плата співробітників безпосередньо не залежить від діяльності підприємства, що не стимулює їх до високопродуктивної праці або ж на підприємстві відсутня система преміювання.

Нами пропонується для розрахунку щомісячної винагороди працівників брати до уваги два показники: постійний - значущість і роль підрозділу в діяльності підприємства; змінний - ступінь участі в конкретних операціях, що проводяться підприємством протягом місяця, і формуванні прибутку. Розрахунок розміру виплати місячної винагороди працівникам на підприємстві пропонуємо здійснити на підставі найбільш поширеною серед колективних методів стимулювання - системи Скенлона. В основі даної системи покладено принцип стимулювання персоналу на основі нормативу витрат на заробітну плату у вартості готової продукції.

Перевагою даної системи преміювання є залежність щомісячної премії працівникам підприємства від результатів діяльності підприємства. Це, з одного боку, дасть їм необхідну мотивацію, яка дозволить перейнятися «духом» підприємства, а з іншого - безпосередньо впливає на підвищення обсягу продажів продукції підприємства. У підсумку весь комплекс зазначених заходів: нормування процесів праці, раціональна організація праці, організація оплати праці та стимулювання дозволять значною мірою підвищувати ефективність виробництва, результативність праці кожного працівника на його робочому місці, що в свою чергу, забезпечить взаємозв'язок оплати праці з ефективністю виробництва та з діяльністю підприємства в цілому.

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ ВКГ

І. В. ПОКУЦА, асистент

*Харківського національного університету міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Проблема системного підходу до планування капітальних ремонтів основних засобів на підприємствах водопровідно-каналізаційного господарства (ВКГ) безпосередньо пов'язана з сучасним станом управління

основними засобами цих підприємств та їх відтворення. Розглядаючи управління відтворенням основних виробничих засобів у ВКГ, необхідно враховувати, що засоби виробництва у процесі відтворення повинні виступати у все більш технічно досконалішій формі, що забезпечувала би інтенсифікацію та ефективність їх використання.

За період 2000-2013рр. показник фізичного зносу водопровідних мереж зріс на 29,4%, проте питома вага ремонтних робіт в загальній собівартості послуги «централізоване водопостачання» у 2013 році становила 2,9%, а в 2014 році тільки 1,6%. Всі вищезазначені проблеми вказують на потребу перегляду діючої системи капітальних ремонтів на підприємствах ВКГ з урахуванням сучасних економічних реалій та чинників: обмеженості і скорочення фінансування, високого відсотку технічного зносу обладнання (у деяких регіонах до 80%), проблеми накопичених роками недоремонтів, тощо.

Амортизаційна політика — це цілеспрямована діяльність з вибору та застосування одного з дозволених законом методів амортизації з метою максимізації підприємством обсягу власних фінансових ресурсів протягом амортизаційного періоду. Важливими моментами при формуванні амортизаційної політики на підприємствах є норма амортизації та проблема вибору оптимального методу нарахування амортизації. На сьогоднішній час амортизаційна політика підприємств ВКГ є вкрай недосконалою. Державою встановлено методи нарахування амортизації і амортизаційні ставки, а на самих підприємствах використання амортизаційного фонду не є чітко регламентованим. Підприємства на власний розсуд вирішують, чи створювати їм амортизаційний фонд та значна частина амортизаційних коштів використовується не за своїм економічним призначенням. Кошти амортизаційного фонду доволі часто витрачаються не на відтворення основного капіталу, а на споживання.

Для комплексного підходу до вирішення цих проблем та вибору найбільш доцільного з економічної точки зору методу нарахування амортизації на підприємстві, який би враховував економічний стан і особливості кожного окремого підприємства ВКГ, пропонується використовувати математичні інструменти системного підходу для прийняття рішень. Одним з таких інструментів прийняття рішень є метод аналізу ієрархій (MAI) Т. Сааті. Він дозволяє зрозуміло і раціонально структурувати складну проблему прийняття рішення (в нашому випадку —

вибір метода амортизації) у вигляді ієрархії і виконати кількісну оцінку альтернативних варіантів прийняття рішення.

Ієрархічна структура - це графічне представлення проблеми у виді блок-схеми, де кожен елемент, за винятком самого верхнього, залежить від одного чи більше нижче розташованих елементів. Ієрархічні структури використовуються для кращого розуміння проблеми будь якої складності - вони декомпонують її на складові частини, потім складові частини, у свою чергу, розкладаються на більш прості елементи. При проведенні детального аналізу приходить розуміння всієї складності і багатогранності предмета, що досліджується. Для комп'ютерної реалізації методу аналізу ієрархії використовується широкий набір спеціалізованого програмного забезпечення, наприклад, програмний комплекс Statistica 10, програма MPriority та ін.

НАПРЯМКИ ПОЛІПШЕННЯ ТЕХНІЧНОГО СТАНУ ЖИТЛОВОГО ФОНДУ

В. М. ПРАСОЛ

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

На сьогодні управління експлуатацією житлового фонду є чи не єдиним способом збереження його в належному стані, що сприяє якісному задоволенню потреб мешканців. Проте, необхідно враховувати, що головними проблемами житлової сфери є застарілість обладнання, невміння вчасно попереджати проблеми та несистемний підхід до їх вирішення. Дві третини житла Україні побудовано до 80-х років минулого століття. Понад третина житлових будинків потребує капітального ремонту, проведення якого потребує залучення чималих коштів. Але більшість громадян не мають стільки грошей, щоб відразу покрити такі витрати. Оскільки в Україні отримання кредитів на капітальний ремонт ще не стало звичайною справою, кошти на капітальний ремонт доводиться накопичувати.

В Україні приватизовано більше 90 % квартир і близько 15 % мають створені ОСББ (об'єднання співвласників багатоквартирних будинків). У 2001 році було прийнято Закон «Про об'єднання співвласників багатоквартирних будинків», який створив кращі правові засади для появи